

Elkaar Troosten

Stilte

Openingslied: Zie deze aarde

Tijdens het lied komt de voorbereidingsgroep binnen (Henk, Els, Ellen, Susan).

Wij komen samen in de Naam van de Eeuwige
die wij noemen: Vader, Zoon en Heilige Geest. Amen

Lieve vrienden

In deze tijd van Pasen gaan wij in het voetspoor van de Opgestane, de Levende, willen leven in zijn Geest. Het licht van het leven dat sterker is dan de dood, brandt en mag ons verlichten.

In deze vieringen zoeken we naar de goede weg, hem achterna.

In dit voorjaar laten we ons inspireren door de zgn. geestelijke werken van barmhartigheid, om elkaar dienen. Zoals Jezus, die leefde en stierf, niet om gediend te worden, maar ons te dienen.

Vandaag, in deze viering van meditatieve aard, buigen we ons over “elkaar troosten”. Onze liederen, muziek, de woorden uit de H. Schrift, onze gebeden, ons liturgisch bloemstuk cirkelen om verdriet, om troosteloos zijn en om troost.

In tijden van rampen en angst, zoals we zojuist zongen in momenten van kwetsbaar zijn, gebroken, weerloos, verdoofd en schamper van gemis, zijn we geroepen elkaar tot troost te zijn.

Laten we elkaar daarom nu eerst, in stilte, begroeten, elkaar aanzien, woordeloos, misschien met de gedachten “vrede voor jou” of met de wens “Ik groet het licht in jou”

Blijven wij in deze stilte om te bidden

Susan

Eeuwige, onnoembare

We voelen ons verloren

Bij al die grote problemen in de wereld, die om een oplossing vragen.

Maar ook in ons persoonlijke leven zoeken wij en voelen ons soms alleen

Dit alles brengen we voor Jouw aangezicht

Zie deze aarde, ontferm je over ons...

Waar ben je? Weet je wel wat het is?

Jij hebt beloofd dat je bij ons bent door jouw Geest.

Je hebt beloofd dat we iets van je zullen merken,

dat je om ons heen bent en ons troost en helpt...

Open onze oren en ogen voor jouw Woord
en jouw Aanwezigheid in onze wereld.

Voer ons binnen in jouw Mysterie

Stilte

Lied: Bomen schreeuwen niet

Lezing: uit de profeet Jeremia, hoofdstuk 31

Henk

Volken luister naar de woorden van de Eeuwige
Hun rouw verander ik in vreugde, ik troost hen
hun verdriet wordt vergeten.

Dit zegt de Eeuwige
In Rama hoort men klagen, bitter treuren
Rachel beweent haar zonen
zij wil niet worden getroost.
Haar kinderen zijn niet meer

Maar dit zegt de Eeuwige:
Huil niet langer, droog je tranen.
Je zorg voor hen wordt nu beloond
- spreekt de Eeuwige
Ze keren terug uit het land van de vijand.
Je hebt een hoopvolle toekomst,
je kinderen keren naar hun eigen land terug
- zo spreekt de Eeuwige.

Lied: Keer u niet af

Lezing uit het evangelie volgens Mattheus, hoofdstuk 11

Henk

In die tijd zei Jezus:
Kom naar mij,
jullie die vermoeid zijn
en onder lasten gebukt gaan,
dan zal ik jullie rust geven.
Neem mijn juk om je
en leer van mij
want ik ben zachtmoedig
en nederig van hart
Dan zullen jullie werkelijk rust vinden

want mijn juk is zacht
en mijn last is licht.

Muzikaal intermezzo: gitaar

Vincent

Overweging

Susan

Lieve mensen
we bewegen ons in deze viering rond “elkaar troosten”
tussen vele uitersten.

We zongen:

Zie deze aarde, in deze tijden van rampen en angst

Ik wachtte op troost, maar niets.....

en we hoorden zojuist door Vincent vertolkt:

“O hoe wondermooi is deze wereld”.

Klaagzang en verwondering

beiden zijn waar.....

Zoals ook in het boek Jeremia in een paar verzen te horen is:

Volken, luister, rouw verander ik in vreugde

en

in Rama hoort men klagen

Rachel weent om haar zonen

ze wil niet worden getroost.

en de troostende woorden uit de mond van Jezus:

Kom naar mij

dan zal ik jullie rust geven”.

De H. Schrift als neerslag van een weg die mensen gaan

benoemt de tragiek, de diepte, de ellende die mensen elkaar aandoen

maar ook de belofte, de toekomst, de hoop.

Hoe kunnen we elkaar hierin tot dienst zijn? Elkaar troosten?

Het gesprek dat wij hierover in de voorbereidingsgroep voerden, werd een

kwetsbaar en persoonlijk gebeuren over “wat troost mij”?

Je zou zo graag de pijn verzachten, het verdriet wegnemen.

Je zou een woord willen vinden....

Maar troost is iets ongrijpbaars, het is niet maakbaar, niet te bedenken, soms zelfs onmogelijk

Als er al ervaring van troost is, dan komt die als iets onverwachts, een handdruk, een blik, enkel de vraag “Hoe is het met je?”

Troost begint niet bij het wegnemen van pijn, maar in de erkenning ervan.

Verdriet is een ding met stekels. En troost behoudt die stekels, pakt het in zodat het te dragen is.

Troost vraagt om stil te worden, open te laten, niet in te vullen.

Want het verdriet cirkelt om een verlies, een leegte om wie of wat zeer geliefd is, een leegte die open moet blijven.

Troost gebeurt daar, waar ontmoeting is
samenkomen zoals wij hier vanmorgen
samen zingen, gezien en geraakt worden,
juist in dat gemeenschappelijke zit troost.

Elkaar troosten is een wederkerig gebeuren,
waarin je elkaars verdriet ziet en erkend,
weet hoe kwetsbaar elk mensenleven is.

Maar troost gebeurt ook in andere momenten
beeldende kunst, in een goed boek of een gedicht.

Erkenning en herkenning van jouw pijn en verdriet.

En dan muziek: in schurende klanken, de weemoed van een cello, de diepe trilling van een contrabas, het licht van een fluit.

Troost in het moment dat je smelt en het verzet opgeeft.

Wat we dus niet kunnen maken, maar wat wel gebeurt
is dat mensen toch weer kracht ervaren,
waar je het niet had kunnen hopen en verwachten.

Dan staan we aan de grens van onze eigen kracht en moed.

In machteloosheid kan er iets totaal onverwachts gebeuren.

Mogen we dit Mysterie, die bron van troost, ook God noemen?

God in ons als kracht, geduld en hoop.

De God die we noemen “Ik zal er zijn”

Laten we stil worden bij dit Mysterie
en een tijd verwijlen bij de woorden van Huub Oosterhuis
bij dit schilderij van Hendrik Werkman, De Engel van de laatste troost (blz. 11)
Zend mij de engel van de laatste troost
de ogen van een mens
onthoud mij niet
een mens die zegt: Hier ben ik

Stilte

Lied: Nooit hoorden wij andere stemmen

**Aankondiging collecte
Intussen instrumentaal door Jos**

Voorbeden

Jan

Inleiding gebed door Jan

Couplet 1 Voor mensen die naamloos

Intenties

couplet 2 Voor mensen die naamloos

Intenties

couplet 3 Voor mensen die naamloos

Intenties

Stilte   overgang naar gezongen Onze Vader

Gedicht

Els

Ik heb je lief
veel meer woorden heb je vaak niet nodig
En vaak veel meer doen dan een arm om je heen is
is overbodig

Ik weeg de woorden die ik zeg
maar soms is zwijgen goed
en overbruggt zo'n daad de ruimte
die is gevuld met zwaar gemoed

(...)

Ik ken wel duizend grote woorden
die tot de rand toe zijn gevuld
met lading en betekenis
en daardoor meer verhuuld

Ik weeg de woorden die ik zeg
maar soms is zwijgen goed
Alleen "ik heb je lief"
is wat je zeggen moet
Gerard Dummer (uit Schoorlse berichten)

Zegenwens uitgesproken

Susan

Laten we elkaar toezingen: God zal met je meegaan
en mogen we voor elkaar zo goed als God zijn.
In de naam van de Eeuwige: Vader, Zoon en H. Geest. Amen

Gezongen: God zal met je meegaan

Afsluiting door instrumentaal door Jos